

var særligt interesserede i Krigsministeriets Avertissementer om Fuldblodshingste, har indeholdt Bekendtgørelsen.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Finanslovsforslaget til videre Overvejelse i Finansudvalget, hvortil det efter den ærede sidste Talers Ord vil blive henvist.

Trier: Jeg føler ikke, selv ikke under Hensyn til, at der er Rigsdagsvalg i Luften, nogen Trang til under de nuværende Forhold at komme ind paa en nærmere Drøftelse af Finanslovsforslaget og dets Indhold. Det er som sædvanlig i sine Enkeltheder gennemgaaet i Folketinget, for hvilket dette er en Pligt, der hænger sammen med den 1ste Prioritet, som Folketinget har i Finanslovsforslagets Behandling, og efter denne Gennemgang, der ingen egentlige Stridspunkter har frembudt, er det kommet til os som Udtryk for, hvad alle Partier har vedtaget. Saa meget mindre er en mere vidtgaaende Forhandling under disse Forhold ønskelig, som Tinget jo er under et Pres af Arbejde, der paa en uforholdsmæssig kort Tid skal føres til Ende paa Møder Dagen igennem her i Salen og i Udvalg. Jeg skal derfor tillade mig at indskrænke mig til at anbefale, at vi vedtager Finanslovsforslaget, saaledes som det er kommet til os.

I Anledning af de Bemærkninger, som af foregaaende ærede Talere er gjorte om et enkelt Forslag til en litterær Understøttelse, skal jeg blot udtale, at jeg vilde anse det for meget heldigt, for ikke at sige paa krævet, at der fastsattes bestemte Regler for, hvorledes Indstillinger til litterære og kunstneriske Understøttelser skal finde Sted, særlig hvilken forudgaaende Kontrol og Kritik der skal øves. Tilfældigheden synes hidtil at have været raadende paa disse Enemærker, og Rigsdagen, hvis Medlemmer ikke kan forudsættes at kunne følge med i Litteraturens Enkeltheder, kan ikke være tjent med, at en Forhandling som den her rejste kan anses for nødvendig.

Jørgen Berthelsen: Jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister for den Bevilling til Kolonihaver, der er optaget paa Finanslovsforslaget. Jeg vil haabe, at den forøgede Interesse, som denne Sag har vundet i de sidste Aaringer, ogsaa hos Statsmagten, maa vedblive, saa at denne Sag ogsaa kan faa et forøget Tilskud fra Statskassen. Jeg tror, at den fortjener det, jeg er vis paa, at de mange Tusinde Medlemmer over hele det danske

Land er den højtærede Landbrugsminister taknemmelige for, at det Arbejde, som de udfolder, kan fremmes i en ganske betydelig Grad netop ved, at der ydes et saadant Tilskud fra Statens Side. Disse Folk har hovedsagelig kun fra Haanden og i Munden og har ikke Raad til at ofre noget synderligt paa Sagen, saa en Hjælp fra Statens Side paa dette Omraade er ikke alene en Hjælp for den enkelte, men ogsaa, kan man sige, for Samfundet.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at rette en Tak i samme Forbindelse til den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister har, efter Anmodning fra mig i Fjor, rettet en Forespørgsel til samtlige Ministerier om, hvorvidt de havde Jorder, der maaske laa mindre vel udnyttede. Denne Forespørgsel havde til Følge, at saa vidt mig bekendt samtlige Ministerier lovede, at naar saadan Jord, som tilhører Staten, laa hen, skulde den blive stillet til Raadighed for Opdyrkning af de Folk, som slutter sig til Kolonihaverforbundet. Jeg er taknemmelig for, at man fra Statens Side har vist denne Interesse for denne gode Sag, og vil gerne tilføje, at det har ikke alene haft Betydning med Hensyn til de Arealer, som Staten ejer, men ogsaa, tror jeg, med Hensyn til Arealer under Københavns Kommunalbestyrelse. Forholdet er nemlig det, at man her i København har haft og endnu har betydelige Jordarealer udlejet til Folk, som vistnok ikke udelukkende ser paa Samfundets Tarv, men maaske nok saa meget paa deres eget. Paa de Omraader er der sket væsentlige Forandringer ogsaa for Københavns Vedkommende. Jeg tror ikke, at det er helt uden Indflydelse, at Staten har taget sig af Sagen, som den har, og jeg mener, at vi i første Række skylder den højtærede Finansminister Tak for, hvad der her er udrettet fra Statens Side.

Jeg vil dernæst gerne tillade mig at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af en Bevilling paa Finanslovsforslaget. Bevillingen er paa 6,000 Kr., i Anledning af, at der ifølge Lov 133 af 10. Maj 1915 blev oprettet et Jernbaneraad. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har jo gennem den af mig her nævnte Lov accepteret dette Jernbaneraad, men med Hensyn til at praktisere en Bestemmelse, der staar i Loven, har det, for at bruge et mildt Udtryk, været saa som saa. Hvis ærede Medlemmer ikke husker, hvordan dette Jernbaneraad er sammensat, skal jeg minde om, at det bestaar af 17 Medlemmer, hvoraf hvert af